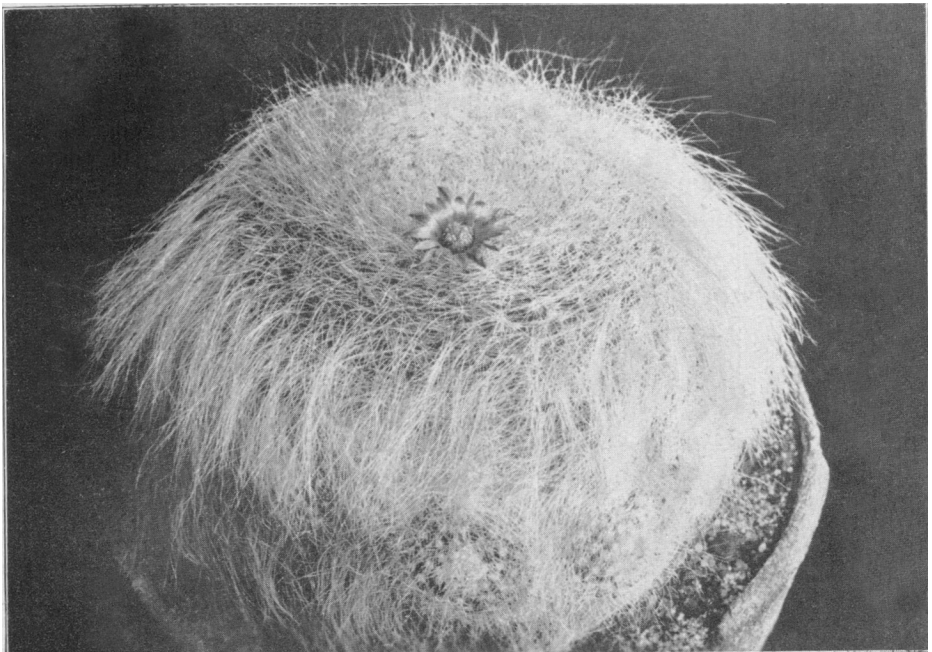

 <h1 style="text-align: center;">"SUCCULENTA"</h1> <p style="text-align: center;">MAANDBIAD VAN DE NEDERL. VEREENIGING VAN VETPIANTENVERZAMELAARS OPGERICHT 16 JUNI 1919 - GOEDGEKEURD BIJ KONINKL. BESLUIT VAN 13 SEPT. 1927</p>		
<p>Stukken voor de Redactie te zenden vóór den 15en der maand aan:</p> <p>G. D. DUURSMA, Achter de Hoven 114 bis, LEEUWARDEN.</p>	<p>Redactie: G. D. DUURSMA. Prof. A. M. SPRENGER.</p> <hr/> <p>Girorekening No. 133550 - ROTTERDAM.</p>	<p>Alle correspondentie te richten aan het Secretariaat Adres:</p> <p>Mej. M. C. KARSTEN, TERBORG.</p>
<p>Hoofdbestuur: CHR. DE RINGH, <i>Voorzitter</i>, Hilversum, van Ostadelaan 23; Mej. M. C. KARSTEN, <i>Secretaresse</i>, Terborg; J. M. VAN DEN HOUTEN, <i>Penningmeester</i>, Rotterdam, Mathenesserlaan 364; G. D. DUURSMA, Leeuwarden, Achter de Hoven 114 bis; Prof. A. M. SPRENGER, Wageningen, Hoogstraat 4.</p>		

MAMILLARIA HAHNIANA WERD.

Deze Mamillaria werd dit voorjaar door den plantenzoeker Schmoll ontdekt op de 2000 meter hoge berghellingen van

Mamillaria Hahniana Werder.

Foto A. Teucq - Contich.

Mexico. In het Aprilnummer van het „Monatsschrift der Deutschen Kakteën-Gesellschaft” werd ze door den voorzitter Dr. E. Wer-

dermann voor het eerst beschreven. In groeiwijze gelijkt deze Mamillaria zeer veel op Cephlocereus senilis, de bekende „Grijs-aard-Cactus”. Aan de kleine, knotsvormige, roode besjes was echter gemakkelijk te zien, dat de nieuw ontdekte plant een Mamillaria was.

De bloemen waren aan Dr. Werdermann niet bekend zoodat deze in het Monatsschrift ook niet beschreven konden worden. Bij firma De Laet te Contich zagen wij een groot aantal prachtige importplanten van Mamillaria Hahniana. Eén daarvan prijkte met een kleine roode bloem, welk heuglijk feit op de gevoelige plaat kon worden vereeuwigd. En zoo zien onze lezers dan hierbij een goed gelijkende afbeelding op natuurlijke grootte van de eerst bekende bloeiende Mamillaria Hahniana, welke een groote aanwinst beteekent voor onze Cactusliefhebbers die van nieuwigheden houden.

G. D. D.

FOTOGRAFEEREN VAN PLANTEN.

IV.

We zijn nu aan de opname toe.

Aan het slot van het hieraan voorafgaande stukje heb ik U eigenlijk een beetje in den steek gelaten en U zoowat laten staan met geopende lens en uitgetrokken chassisschuif, zoodat ik vrees, dat middelerwijl Uw opname wat rijkelijk belicht is geworden.

En nu vraagt U me natuurlijk: hoe lang moet een plaat dan wèl belicht worden?

‘t Is wat pijnlijk, als men, eenmaal tot vóórlichter gebombardeerd, op zulk een eenvoudige vraag moet zeggen: ik weet het niet.

Maar er valt niet aan te veranderen. Op den belichtingstijd doen zóóveel factoren hunnen invloed gelden, dat er eenvoudig geen algemeene regel te stellen is. Ge zult daarbij hebben te rekenen met tijd van den dag, jaargetijde, lichtintensiteit in kamer of op balcon, lensopening, snelheid van de gebruikte plaat, aard van de te fotografeeren plant en van den achtergrond. Zoekt U het nu maar eens uit.

Maar laat het U niet afschrikken. Zóó lastig als het er uit ziet is het al weer niet. Ge zult, als ge het nog nooit, of althans weinig, gedaan hebt, er een paar platen aan moeten wagen; zeg: drie. Ge maakt dezelfde opname, zonder plant of toestel te ver-

plaatsen of de lensopening te veranderen drie maal, telkens met twee maal zoo langen expositietijd, horloge in de hand. Bij het ontwikkelen ziet ge, welke tijd de beste was en hebt daaraan al een vrij goed houvast voor volgende opnamen. En om U nu ook bij deze eerste proeven, niet al te ver te laten mistasten, kan ik U nog zeggen, dat ik in een tamelijk lichte kamer met twee vensters, met opengeschoven overgordijnen doch met vitrages, bij diafragma f : 16 en met een middelmatig snelle plaat, reken op expositietijden van 10 tot 30 seconden. Fotografeert ge buiten, dan kan het natuurlijk véél korter. In den regel komt ge dan wel met 1 à 2 seconden uit.

De algemeene regel: belicht liever wat royaal dan te kort, geldt ook bij plantenfoto's. We hebben noodig een zacht, doorwerkt, detailrijk negatief. Te korte belichting geeft harde negatieven met glasheldere, detailarme schaduwen. Voor een plantenopname is zulk een negatief onbruikbaar.

Doch zooals gezegd: het is een zaak van schatten en probeeren, maar men raakt vrij gauw wegwijs.

Ik wil hier niet onbesproken laten het fotografeeren in een broeikas. Reken er op, dat de belichtingstijd in zulk een serre, dikwijls tegenvalt. Broeiglas is gewoonlijk meer of minder groen getint en dat groene glas onderschept een deel van het actinische licht, dat op de lichtgevoelige emulsie van de plaat werkt, gróóter deel dan we meestal verwachten. Het lijkt ons dan op het oog heel licht en we schatten den belichtingstijd te kort, met als resultaat een onderbelichte plaat. Dit maakt het fotografeeren in een onbekende kas vrij riskant. Wilt ge zeker van Uw zaak zijn, dan is het noodig een paar opnamen met verschillende expositietijden te maken.

* *
*

Ik verwacht nu de vraag: wat is de beste plaat voor onze opnamen? Ze is me meermalen mondeling gesteld en ik ben er toen, evenals nu, het antwoord op moeten schuldig blijven. Er bestaat geen „beste” plaat. Er zijn tallooze zeer bruikbare soorten en het komt er hoofdzakelijk op aan, dat ge er aan „gewend” zijt. Daarom is mijn raad ook: als ge minder goede resultaten krijgt, begin niet met die in de plaat te zoeken. Ga niet in ‘t wilde weg rondexperimenteeren met diverse merken, want ge zult er maar verder door van de wijs raken.

Maar, zie ik er van af U een bepaald platenmerk aan te bevelen, eenige algemeene eischen kunnen we toch vastleggen.

Als eerste eisch stellen we dan: goede kleurgevoeligheid, minstens voor groen en geel. Ik neem bij U bekend aan dat „gewone” platen overwegend gevoelig zijn voor de blauwe lichtstralen van het spectrum en op roode, gele en groene stralen weinig reageeren. Fotografeert ge op zoo'n plaat vóór een blauwachtig fond een plant met een stralend lichte gele bloem, dan ziet ge, tot Uw onaangename verrassing op Uw afdruk later de bloem donker afsteken tegen den achtergrond. En ook de kleurschaakeeringen in het groen van de plant zijn grootendeels zoek geraakt. Mooie goudgele dorens lijken wel donkerbruin. Een geel-groen gevoelige plaat behoedt U voor deze decepties. Maar ge moet haar gebruiken met inschakeling vóór de lens van een passend geelfilter. Wel is waar wordt hierdoor de expositietijd van 2 tot 6 maal verlengd, maar daar wij, noch onze modellen, gepresseerd zijn, is dit weinig bezwaar.

De in den handel zijnde kleurgevoelige platen, die zonder filter gebruikt worden (de zoogen. anti-screen- of nonfilterplaten) geven misschien een iets minder juiste kleurverhouding, doch zijn in de meeste gevallen voor onze opnamen zeer voldoende bruikbaar. Werkt ge dus liever niet met geelfilters, neem dan antiscreenplaten. De hiervoren genoemde belichtingstijden hebben betrekking op zulke platen, zonder geelfilter dus.

Hebben we echter zuiver roode bloemen te fotografeeren, dan zijn de geel-groen kleurgevoelige platen niet afdoend, en moeten we naar de zoogen. „panchromatische” platen grijpen. Ze hebben het bezwaar, dat de ontwikkeling speciale voorzorgen eischt; door de rood-kleurgevoeligheid sluiert ze, zelfs in het meest veilige, roode donkere-kamerlicht.

Ik gebruik ze echter weinig. Er zijn onder onze planten maar zeer enkele, die zuiver roode bloemen leveren; van de roode bloeiërs is het overgrootste deel min of meer blauwachtig getint, en dat maakt, dat we (al is het dan misschien niet geheel zuiver van toonverhouding) ook voor de roode bloeiërs dikwijls de panchromatische platen met rust kunnen laten.

Een tweeden eisch, dien we aan onze platen voor plantenopnamen moeten stellen is: absolute waarborg tegen halatie. Wij zullen dikwijls te rekenen hebben op groote lichttegenstellingen, bijvoorbeeld bij witte bloemen tegen een donker fond, en dergelijke.

Krijgen we dan op onze afdruk, ten gevolge der overstraling, die bloemen in een soort aureool te zien, terwijl de tusschentinten in het wit finaal verdwenen zijn, dan is dat een erge ontgoocheling.

We gebruiken dus voor alle zekerheid steeds „antihalo”- of „backed” platen. Wie gewoon is met platte films te werken heeft van halatie weinig last: door de zeer dunne onderlaag zijn films practisch lichtkringvrij.

Groote snelheid behoeven we van onze platen niet te vorderen. Ik zou, in tegendeel, zeggen, dat die bliksemsnelle platen van den laatsten tijd voor ons doel vrijwel ongeschikt zijn. Ze laten zeer weinig speelruimte in den belichtingstijd en hebben meestal spoedig neiging tot sluiëring. Langzamer platen werken helderder.

En om nu, ten slotte voor ditmaal, hen die weinig fotografische practijk hebben en die niet kunnen spreken van een plaat, waaraan ze „gewend” zijn, althans een zekere richting uit te wijzen, zij vermeld, dat meestal de Deutsche platenfabrikaten wat pittiger, de Engelsche wat zachter negatieven leveren. En daar we voor onze plantenopnamen vooral zachte negatieven noodig hebben, geef ik de voorkeur aan Engelsche platen en gebruik gewoonlijk Wellington, antiscreen, backed, of de Amerikaansche-Kodak platte films, commercial ortho.

In een laatste stukje spreek ik nog met U over het ontwikkelen en het afdrukken, en (daar er mij afzonderlijk naar gevraagd werd) ook over het maken van lantarenplaatjes en het kleuren daárvan en van papierfoto's. (Slot volgt).

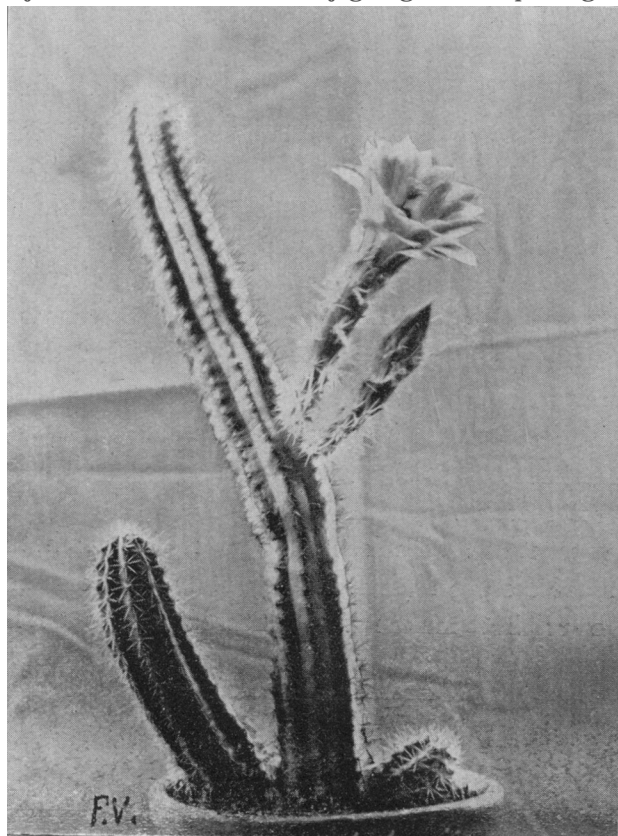
ECHINOCEREUS.

I.

Onder de planten onzer verzameling, welke reeds vroeg in het voorjaar de aandacht trekken, behooren de Echinocereeën. Zij zijn als 't ware onze eerste lenteboden, want als sneeuw en hagel ons nog lustig om de ooren vliegen, als men, zooals dit jaar, nog in April eens lekker de kachel opstookt, hebben zij zich reeds getooid met talrijke bloemknoppen en dwingen ons de aandacht van den winter af te wenden en onze hoop op de aanstaande zomer te vestigen.

Nog voor de andere cactussen sporen van leven vertoonen, zien wij de bekende witwollige flensjes aan onze Echinocereeën en al

moge het ook lang duren, gezien het ongunstige voorjaar, wij weten dat elk zonnestraaltje door hen benut wordt en zij ons hare verrukkelijke schoone bloemen niet zullen onthouden. Alle Echinocereëen zijn niet even gul met hunne bloemen, er zijn er zelfs, waarvan wij ze in onze collecties wel niet zullen zien en die wij toch om hunne schoone vorm als plant niet gaarne zouden missen, doch er zijn ook soorten welke vrij geregeld en spoedig hunne

Echinocereus Scheerii.

bloemen laten verschijnen en deze zijn ons nog dierbaarder. Als goede bloeiers noemen wij Echinocereus Berlandierii, zijn stevigen broeder Blankii, welke beide door Britton en Rose tot één zijn gebracht, al is het verschil, zoowel in dikte als bedoorning zeer groot, Echinocereus Salm Dyckianus en Scheerii. En wat voor bloemen geven zij ons. Bloemen vol contrast met schitterende kleuren; de Scheerii prachtig rose; de Salm Dyck. schitterend oranje-

rood; Blankii en Berlandierii rose met paarsche weerschijn. Daarbij hebben deze bloemen nog drie zeer waardeerbare eigenschappen; in de eerste plaats zijn zij zeer groot, in de tweede plaats blijven zij meerdere dagen open en maken dus een gunstige uitzondering met vele andere cactussen en in de derde plaats vormt de stamper, welke bij deze planten steeds donkergroen is, een zeer fraai contrast met de levendig gekleurde bloem.

Echinocereus Salm Dyckianus.

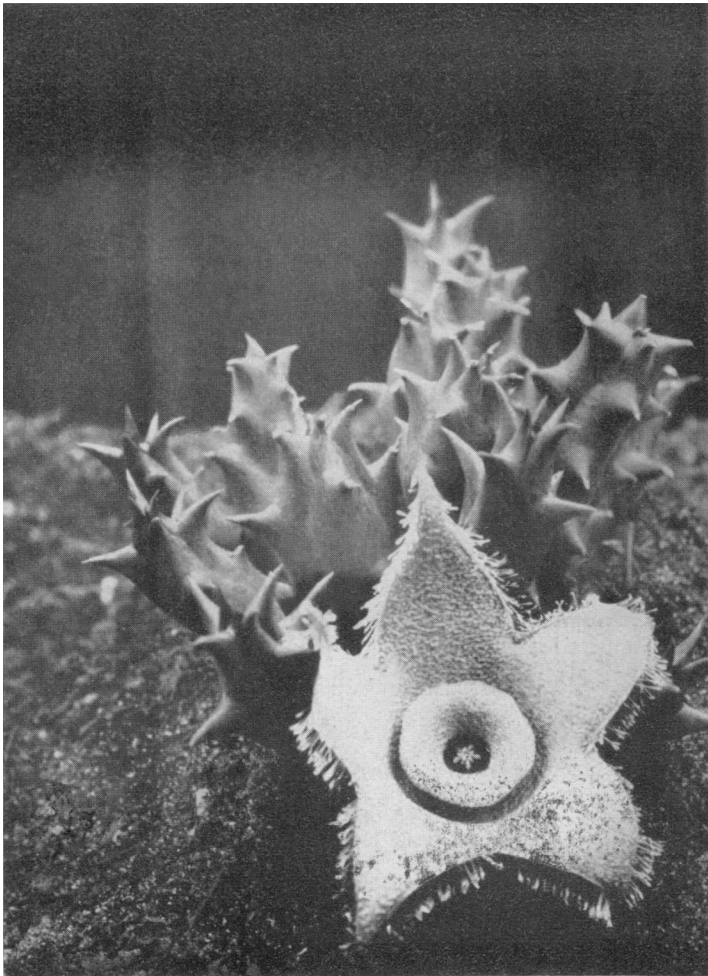
Om echter bloemen te verkrijgen eischen deze planten een behandeling, welke in eenige opzichten van die der overige cactussen afwijkt. Zoo moet men in de groeiperiode tamelijk veel water geven en ze in geen geval droog houden daar de plant dan direct schrompelt. Verder moeten zij, en dat vooral in den winter, de meest lichte plaats hebben, liefst zoo zonnig mogelijk en dan ook niet te warm. Vele Echinocereëen groeien toch op plaatsen waar de winter vrij streng heerscht, al is het daar een meer droge koude en niet zooals bij ons, met veel regen en afwisselend weer. De Salm Dyckianus onder anderen doorstond deze winter 5° Celsius onder nul, zonder eenige schade, en vertoont nu 12 knoppen.

Dus veel licht in den winter, veel zon en vocht in den zomer. Wie zoo zijn Echinocereëën kan verzorgen, zal geen klagen over hunne groei en bloeiwilligheid hebben.

F. V.

DIPLOCYATHUS CILIATUS. THUNB.

Onwillekeurig oefenen de bloemen van Stapelia's een groote aantrekkingskracht uit, want nauwelijks is zoo'n bloem open of

Diplocyathus ciliatus.

Foto Chr. de Ringh.

het oog valt er op. U denkt misschien, dat de onaangename geur het oog doet zoeken naar den verspreider, doch dit is toch met

de bloem van *Diplocyathus ciliatus* niet het geval: deze bloem maakt een gunstige uitzondering, want ze is niet onaangenaam riekend, er is zelfs geen lucht aan te bespeuren.

Diplocyathus ciliatus heeft de groeiwijze van een *Stapelia* en is uit Zuid-Afrika (Kaapland) afkomstig. De groei is meer gedrongen dan bij de *Stapelia*'s, maar ook struikvormig. De stammetjes bereiken ongeveer een lengte van 3 - 5 cM. Ze maken aan de onderzijde spoedig wortel, zoodat iedere stek in den regel van een wortel voorzien is. De 4-kantige stammetjes zijn bezet met spitse kegelvormige tanden.

Een plant, die veel in de brandende zon staat, is meestal, zooals dit bij de *Stapelia*'s voorkomt, roodbruin van kleur; is de standplaats minder zonnig dan is ze groen maar overdekt met bruine vlekken. Dezelfde tint vindt men ook terug op den ui-vormigen knop.

De bloem is een ware verrassing. Ze heeft 5 slippen, die lancetvormig, spits toeloopend zijn. De randen van deze slippen zijn voorzien van lange witte haren. De kleur is grauwwit naar de punten toe overgaand in bruin. Zooals de afbeelding duidelijk doet zien, zijn de bloembladeren van kleine bulten of punten voorzien. De bekervormige ring, die de bestuivingsinrichting in zich sluit, is het grofst.

R.

ANACAMPSEROS RUFESCENS MET WITTE BLOEMEN.

Toen wij begin Augustus een bezoek brachten aan de wereldbekende kweekery van Firma Fr. De Laet te Contich, vonden wij op een namiddag een groot aantal uit Zuid-Afrika geïmporteerde exemplaren van *Anacampseros rufescens* D. C. in vollen bloei. Alle planten prijkten met de bekende prachtig roode bloemen, alleen bij één plant waren de bloemen zuiver wit. Daar noch in het uiterlijk der plant, noch in den bouw der bloem eenig verschil met de roodbloeiende exemplaren viel op te merken, kan worden aangenomen, dat deze plant een witbloeiende variëteit is van de roodbloeiende type vorm.

Zooals wij in ons artikeltje in het Augustusnummer reeds mededeelden, maakt *Anacampseros* door zelfbevruchting gemakkelijk rijp zaad, zoodat met een paar jaren wel planten van deze witbloeiende variëteit, welke wij *Anacampseros rufescens albiflora* noemen, in den handel kunnen worden gebracht. Ongetwijfeld zullen er wel liefhebbers voor dit mooie plantje gevonden worden.

G. D. D.

EEN PRACTISCHE KAS EN EEN MOOIE COLLECTIE.

Al heeft een plantenkas een gunstige ligging ten opzichte van zon en wind en al heeft zij misschien bij aanschaffing een flink bedrag gekost, zulks wil nog niet altijd zeggen, dat het praktische resultaat gelijke tred houdt met de hiervoor genoemde voordeelen. De foto's die dit artikel illustreeren geven een beeld van de kas

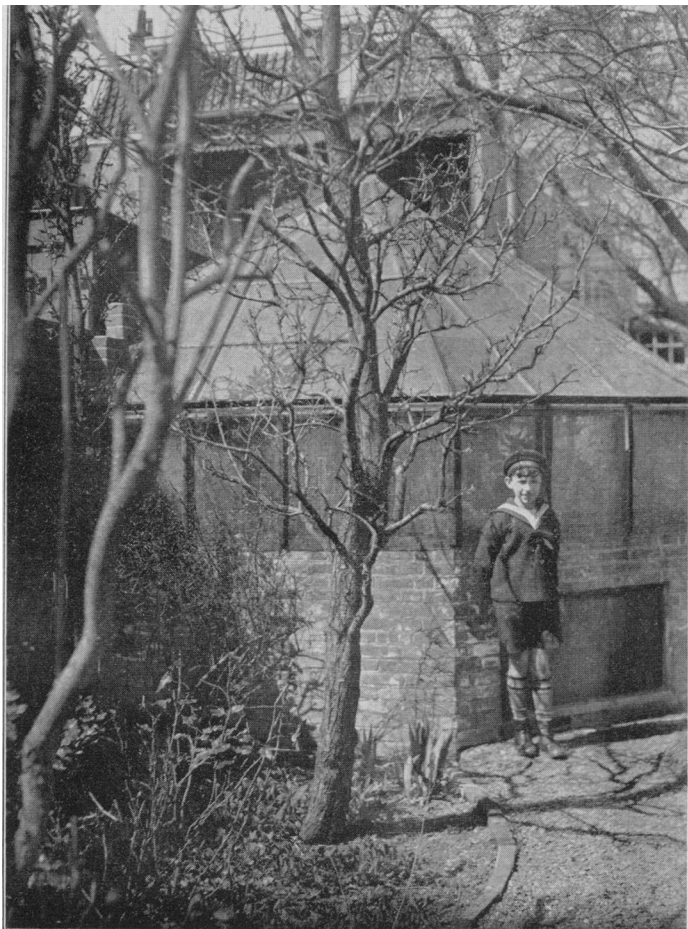

Foto van L. D. Hoebée Jr.

en haar interieur, van den Heer W. Müller te Utrecht. Deze kas, die zeer soliede van bouw en materiaal is, heeft voor een groot gedeelte van haar geheele afmeting de koepelvorm en dat is volgens onze meening voor een groot gedeelte oorzaak van de buitengewoon schitterende resultaten die de Heer Müller met

zijn planten bereikt. De zon die in den loop van den dag haar gang langs den hemel volbrengt, geeft door het koepelvormig dak der kas telkens een andere lichtvalling op de verschillende planten en zoo krijgen alle exemplaren op haar beurt een deel van het zoo noodige zonlicht, iets wat van geen kas die met ééne zijde tegen een muur staat en evenmin van een dubbele kas met rechte voor en achterkant kan worden gezegd. Verder heeft de Heer Müller, zooals de foto laat zien, in de steenen voeting der kas nog glas laten aanbrengen en zoodoende kunnen onder de tabletten nog planten, die met minder licht tevreden zijn, ook daar lustig groeien.

Foto van L. D. Hoebée Jr.

Ten slotte centrale verwarming met warm water enz. enfin alles keurig in orde. En nu nog iets over de planten zelf, waar het per saldo toch om te doen is. De Heer Müller lid van onze vereniging heeft een ruim hart voor alles wat plant is, en zoodoende heeft hij naast een mooie collectie cactussen en vetplanten nog een zeer fijne verzameling orchideeën. Het feit dat deze planten wier cultuur met die van cacteën nog al verschilt, al even voordeelig groeien en bloeien als de succulenten, bewijst alweer

dat met kennis van zaken en geschikte gelegenheid veel kan worden bereikt. Zooals de foto's weergeven, staan allen zusterlijk tezamen en geven elk op haar tijd haar schoons te bewonderen. Kunnen wij met genoegen eenigen tijd naar een bloeiende cactus zien, de hier feestvierende orchideeën maken ons stil en we kunnen niet anders dan ze sprakeloos bewonderen. Een groot genot is ook de zeer langdurige bloei die bij sommige soorten wel 3 maanden duurt. Een opsomming der soorten heeft weinig zin en geeft bovendien meer moeite door onbekendheid op het gebied der

Foto van L. D. Hoebée Jr.

orchideeën, maar ook van de cacteën zullen wij geen namenlijst opmaken, daar de afbeeldingen voor zich zelf spreken en de verschillende bekenden met gemak te onderscheiden zijn. 't Is voor ons altijd een genot een mooie collectie te kunnen bezoeken en gaarne nemen wij de gelegenheid te baat door middel van ons blad bekendheid te geven van de hier en daar in onze omgeving voorkomende verzamelingen.

Utrecht, Juni 1929.

C. G. WAGENAAR.

SCHILDLUIS OP DE WORTELS VAN CACTUSSEN.

In het verslag over de werkzaamheden van den Plantenziektenkundigen Dienst in het jaar 1928 vonden wij de volgende mededeeling, welke wellicht voor onze lezers van belang kan zijn: „Een voor ons land ongetwijfeld zeer ongewone vondst is het voorkomen van schildluizen op de wortels van cactussen. Van een verzameling, bestaande uit ongeveer 30 planten van verschillende soorten, waren alle exemplaren min of meer aangetast door een onderaards levende schildluis, die volgens determinatie van Engelsche deskundigen behoort tot de soort *Ripersia terrestris* Newst.

De Heer Schoevers meent echter, dat zij eerder tot het geslacht *Rhicoezia* zal moeten worden gebracht. Op enkele toezonden planten vonden wij volwassen, eierleggende wijfjes te midden van een aantal pas gelegde eieren in een wasmassa. Van deze soorten is overigens nog slechts weinig bekend; de onderaardsche levenswijze maakt bestudeering ook zeer moeilijk.

Aangeraden werd een proef met zwavelkoolstof of met benzine te nemen. Door dat in den potgrond te brengen, sterven de luizen van de zich ontwikkelende dampen. Daar het echter nog niet vaststaat, of cactuswortels deze stoffen kunnen verdragen, moet men het eerst bij enkele exemplaren probeeren.”

Tot zoover het bericht van den P. Z. D. Mochten er onder onze lezers zijn, die aan hun planten beschadiging opmerken, hetzij van dierlijke of plantaardige parasiten, dan is het aan te bevelen zoo volledig mogelijk materiaal in te zenden aan den Inspecteur Hoofd van den P. Z. D. te Wageningen, opdat de oorzaak der beschadiging kan worden vastgesteld en bestrijdingsmiddelen toegepast.

G. D. D.

EERE WIEN EERE TOEKOMT.

Geachte Heer Redacteur,

Zowel wat ter feestvergadering te Amsterdam is gesproken, als wat in de laatste twee nummers van ons orgaan is geschreven, naar aanleiding van het tienjarig bestaan van onze vereeniging heb ik met aandacht en belangstelling gevolgd, en ik heb bemerkt dat zoo ongeveer iedereen herdacht is, die, naar zijne wijze, heeft bijgedragen tot groei en bloei van „Succulenta”.

Met opzet zeg ik „zoo ongeveer”, want tot dusverre miste ik een woord van waardeering voor den arbeid van onzen voorzitter

en onzen penningmeester. Ja, ze konden toch ook bezwaarlijk zich zelf of elkander een pluim op de pet steken!

Mij dunkt, dat moet van ons, leden, komen. We mogen, laat ik het met een huiselijk woord noemen: de beste paarden van stal, niet vergeten.

In de eerste plaats dan, onzen voorzitter, den Heer de Ringh, zijn we dank verschuldigd. Onze vereeniging heeft een tijd van crisis doorgemaakt en stond op het punt uiteen te vallen. De Heer de Ringh heeft een oproep om zich onder die moeilijke omstandigheden met het voorzitterschap te belasten, niet onbeantwoord gelaten. Toen de wagen in het moeras dreigde te raken, heeft hij op zijn eenvoudige, rustige wijze het zijne gedaan om haar op den weg te houden. Dat mag wel eens herdacht.

Onze penningmeester, de Heer van den Houten, die nu al sedert een reeks van jaren het geldelijk beheer voert, heeft dat gedaan met een belangelooze zorg, waarover we niet te licht mogen denken.

Van een bagatel heeft hij ons budget zien stijgen tot een paar duizend gulden, zonder ook maar een oogenblik bezwaar te maken tegen de steeds toenemende beslommering, die meer en meer beslag op zijn tijd legde. Ook dit behoort te worden gememoreerd.

Ik ben er van overtuigd M. de R. met het bovenstaande te spreken namens velen onzer mede-leden.

Met dank voor de plaatsing

Uw dw.,
ED. BECHT.

SECRETARIAAT.

In verband met een ernstige ongesteldheid van de Secretaresse zijn tot nader bericht alle correspondentie's te zenden aan den Heer G. D. Duursma, Achter de Hoven 114bis, te Leeuwarden.

Van harte wenschen wij de patiënte een spoedig algeheel herstel toe.
HET BESTUUR.

UIT DE AFDEELINGEN.

Kring Amsterdam en Omstreken.

Vergadering van den Kring op Vrijdag 6 September, 's avonds 8 uur in Gebouw „Koningin Wilhelmina”. Prinsengracht 1015.
Agenda ter vergadering. (Plantenbeurs.)

H. WITTE. Secretaris.

Kring 's-Gravenhage en Omstreken.

Op Zondag 15 September zal een bezoek gebracht worden aan de Succulenten-verzameling van den Leidschen Hortus. Men wordt verzocht om 12 uur aanwezig te willen zijn voor den ingang van den Hortus Rapenburg Leiden. Alle leden van Succulenta kunnen zich aansluiten.

J. J. E. VAN DEN THOORN.

MUTATIES LEDENLIJST.

(Juli - Augustus).

LIDMAATSCHAPSOVERSCHRIJVING.

Het lidmaatschap van B. Henny, Frankenstraat 13, 's-Gravenhage wordt overgeschreven op Mevr. P. Bergsema-Groeneveldt, Johan v. Oldenbarneveldtlaan 102, 's-Gravenhage.

ADRESWIJZIGINGEN.

H. C. Cardinaal, v/h. Bussum. Singel 140, thans Wassenaar, Hoogeweg 9.
H. J. Karremans, v/h. Blerick bij Venlo, thans Haarlem, Kruistochtstraat 72.
Mevr. R. Kronenburg, Amsterdam, Pieter Lastmankade 8, vertrokken, nader adres onbekend.
L. C. Jonker, Amsterdam, v/h. Joubertstraat 13^I, thans Copernicusstraat 68.
W. J. le Grand, Rotterdam, v/h. Allard Piersonstraat 6a, thans Groene Zoom 230.
Joh. de Man, v/h. Dirksland, thans Kralingen (bij Dirksland).
N. ten Grotenhuis, Utrecht, v/h. Jac. Catzstraat 27, thans Merwedekade 135bis.
A. Boogerd, Rotterdam, v/h. Walenburgerweg 346, thans Walenburgerweg 32b.
Mevr. E. Heythekker-Altink. Haarlem, Craynesterlaan 2, thans Aerdenhout, Westerlaan 18.
T. W. Keller, Amsterdam, v/h. John Franklinstraat 43^{III}, thans Crynossestraat 39^{III}.

NIEUWE LEDEN.

J. N. du Bois, Amsterdam Z., Vechtstraat 26.
C. J. Schreuder, Amsterdam, Garenkokerskade 53.
J. C. van Vassen, Amsterdam, Handelskade 3.
Ir. H. Steenberg, Arnhem, Apeldoornscheweg 184.
J. J. M. Guy de Coral, Bussum, Koningslaan 9.
N. Jacobs, Castricum, Burgemeester Mooystraat.
C. M. Moolenburgh, Delft, Spoorsingel 73.
J. J. Baggerman, Gouda, Groenendaal 107.
D. J. v. d. Burg, 's-Gravenhage, Blois van Treslongstraat 5.
Mevrouw A. R. van Loon, 's-Gravenhage, Riouwstraat 177.
G. J. Stoffels, 's-Gravenhage, Wilhelminastraat 35.
H. Simon, 's-Gravenhage, Amperestraat 102.
Mevrouw Ruysch van Dugteren, Haarlem, Cleverlaan 133.
A. Ebink, Heinenoord (Z.-H.).
A. D. Snitslaar, Laren (N.-H.), Atelierweg 10.
E. T. Jacobi, Leiden, Witte Rozenstraat 52 A.
M. Noordijk, Maassluis, Hendrik Schoonbroodstraat 2.

- B. Langendoen, Rotterdam, Randweg 63.
 G. van Essen, Steenwijk, Tulpenstraat 13.
 B. Knijpert, Steenwijk, Woeistraat 33.
 P. Groenhuyse, Utrecht, Pieter Nieuwlandstraat 24.
 R. Eggink, Utrecht, van Humboldtstraat 85.
 Mevrouw W. C. Raatgever-Roosenschoon, Utrecht, Groenestraat 55.
 D. J. Romeijn, Hortulanus a.d. Hortus Botanicus, Utrecht, Nieuwegracht 165.
 W. H. Voet, Utrecht, Koningslaan 69.
 Mevrouw A. T. Schriever-Loorbach, Winschoten, Noorderstraat 33.
 C. Dubbeld Jr., Wormerveer, Voltastraat 13.
 P. Vermeulen, bloemist, Wormerveer.
 Mevrouw Fr. Kaper-Valk, Zaandam, Westzijde 113.
 A. Post, Zevenhuizen (Z.-H.), Wollefooperweg 600.

RUILRUBRIEK.

Aangeboden door Mevrouw L. Byvoet-van Voorst tot Voorst, Wasse-
 naarstraat 14 Wassenaar: 1 *Mam. elegans* (3½ c.M.) 1 *E.nopsis tubiflora* (5 c.M.)
 1 *Gasteria verrucosa* (4 c.M.) 2 *Aloë Eru Davyana* (5 en 8 c.M.) 2 *Cereus For-*
besii (5 en 10 c.M.) 1 *Stapelia variegata* (met 20 takken). In ruil voor bloeibare
 exemplaren van: *Ecactus concinnus*, *E. microspermus*, *E. minusculus*, *E. cereus*
Salm. Dyckianus, *Mam. Wildii* of *Mam. gracilis*.

TER OVERNAME AANGEBODEN

door Mej. M. A. C. Metus, Koningslaan 54, Bussum: een eikenhouten kamer-
 kasje 100 x 85 x 68 met een verzameling Cactussen.

H. ten Brink, Elis. Strouvenlaan 33, Maastricht, heeft beschikbaar: *div.*
Opuntia's, o.a. *O. imbricata*, *aurantiaca*, *Salmiana*, *leptocaulis*, *leucotricha*, *micro-*
dasys var. *Wildmannii*, *div. Echinopsis* op naam, w.o. *E. rhodotricha* var. *argen-*
timensis; *div. Mesems*, (hoogsucculente *mimicry*vormen) o a. *Lithops pseudotrum-*
catellum, *L. marmorata*. *L. Lesliei*, *Fenestraria rhopalophyllum*, *Argyroderma*
de Laetii, *Pleiospilos simulans*, *P. Bolusii*, *Punctillaria magnipunctata*; *div. Mamil-*
laria's, w.o. *M. bocasana*, *centricirrha*, *crassispinga*, *chionocephala*, *perbella*, *melano-*
centra en verschillende *vetplanten*, alle goed geworteld en op naam.